

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis
Prædicatorum**

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

Ex Decretal. tit. de dolo, & contum. c. 8. Veritatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

alia (qua illi iuxta morem ordinandorum clericorum in sua ordinatione ab Episcopo fuerint tradita seu collata) singulariter auferat ab illo vestimento seu ornamen^{to}, quod datum vel traditum fuerat ultro, inchoando, & descendendo gradatim, degradationē continuet usque ad prima vestem, quae datur in collatione tonsurā: tuncne radatur caput illius seu tondeatur, ne tonsurā seu clericatus vestigiū remaneat in eodem. Poterit autem Episcopus in degradatione huiusmodi ut verbis aliquibus ad terrorē illis oppositis, quae in collatione ordinum sunt prolatā: dicēdo pressbytero hęc vel similia verba ī remotione plane tē: Auferimus tibi vestem sacerdotalem, & te honore sacerdotali priuamus, siue in remotione reliquorum insignium similibus verbis, ut tens, in ablatione ultimi, quod in collatione ordinum primum fuit in scripto vel alio simili modo pronunciat, siue dicat: Auctoritate Dei omnipotenti Patris, & Filiū; & Spiritus sancti, ac nostra, tibi auferimus habitum clericalē, & deponimus, de gradamus, spoliamus, & eximus te omni ordine, beneficio, & priuilegio clericali.

Hoc verbū in si. iuxta modum à felicis recordationis Innocentio Papa nō habentur predecessore nostro super hoc annotatum, tradatur ea in dominio, rite seculari.

& Brevi-

ne, impie-

so modi in-

noceat ab in-

nocēto Pape

realētē curē

seculari, co-

nserit, in c-

onstitutis, &

temporibus, &

verbis, signis,

etiam līte non cōtē ſtat, at testes re-

cipi poſſunt, &

sententia diffinitiuam ferri etiam per-

ponit hic Ep-

meritus.

Ex Decretalib. tit. de dolo & cōtūm.

Innocentius III.

Si proceditur per viam inquisitionis cōtra absen-
tem consumaciter, etiā līte non cōtē ſtat, at testes re-
cipi poſſunt, & sententia diffinitiuam ferri etiam per-
viam depositionis, si hoc meretur delictum.

C A P. VIII.

VERITATIS est verbum a organo dominice vocis emissum, & infra. Sicut Canonici Curien. in nostro adiutorio retulerū, H. Curien. Episcopus Ecclesiam suam, non solum dilapidāto depreſſit, sicut publica p̄tē dicabat in fama, sed etiā in homicidio, incestu, alijsque criminibus polluit: & infra. Super his commisimus primo causam Trident. Episcopo, & Abbatu monitis sancte Mariae, & Pr̄eposito de insula: Secundo quoq; Brixiensi Episcopo, & ip̄s Abbatis & Pr̄eposito: & infra. Verum cum Episcopos ipse priorum iudicū p̄ficiant adire per contumaciā contemptissi, auctoritate nostra fuit per ipsos iudices ab officio, beneficioque suspensus, & infra. Tādem vero coram iudicibus Canonica citatio vocatus, presentiam suā difficulter exhibuit: sed fruolā tunc excusationem, malitia concepta prætentens, experiri cū canonice in iure neglexit. Qui a de causa, nos de consilio fratrum nostrorū suspendentes Episcopū ipsum, vel potius suspensionē à iudicibus factā auctoritate Apostoli ca confirmantes. Tertio super his Cumano Episcopo & Abbatu sancti A. causā ad superādā malitiā

A ipsius Episcopi commisimus audiendam, qui partibus citatus cum nec per se, nec per responsalem idoneum cōparuerit, in cuncte propter inobedientia excommunicatiois sententia protulerū: Et testes ex parte vestra (quē admodū in mādatis a nobis accepere) admittētes, scilicet Abbates, Priors, Pr̄apostos, & alios religiosos viros per quos quēlibet articulum criminum prædictorum constat fuisse probatum, & infra. Nos igitur videntes ordinē iudicari, in hoc factō fuisse seruatū, considerato p̄tēterea, q̄ post sententias in se datae celebrare p̄sum p̄ferit: cum multi p̄lati eccliarū, contra cuncte Episcopū scripferint, nec vnu pro eo defēndendo vel aliquatenus excusādā in nominē Domini cū Ap̄stolo omnē inobedientiā vlcisci volētes, licet absentes corpore, p̄fentes tamen spiritu, iuxta uerbū eiusdem Ap̄stoli tulimus sententiā perpetuę depositionis in ipsū, & cum tā à Pontificali, quam ab omni officio eccliarū priuantes sine spe restitutionis aliqua duximus cōdēnandū. Ea nihilominus in irritum reuocātēs, quēcumq; post inhibitionē sedis Ap̄stolicā, seu factā suspensionē, & excommunicationē de rebus Ecclesiæ alienare p̄sum p̄fit.

C O M M E N T. XIX.

a VITATIS est verbum.)Hoc rescriptum pri-
mo obtutu non videtur accommodari in-
stituto Eymericī, cum nihil de heresi materia in eo
trahetur. Ceterum proculdubio ei seruit; eo enim cō-
fessus illud operi suo inseruit: ut doceat in causa here-
sis, sc̄iūtū & in his delictis granibus, de quibus in eo
te non conte-
natur, per modum inquisitionis contra reum contu-
macem, etiā līte nō contestata, testes recipi posse, &
sententiam diffinitiuam ferricū alias id iure sit pro-
hibitū. cap. vnico. de litis contestat. cap. super que-
stionem. §. 1. de officio delega. cap. ex parte. el. 2. de
verbō significativa. cōtē enim litis cōtestatio totius in-
dicij basis & fundamentum. l. vnica. C. de litis con-
testat. quod tamen in crimine heresis seruire non
oportet, cū in eo procedi possit simpliciter, & de pla-
no. c. si. de heret. lib. 6. tradit Carverius trāct. de he-
retic. §. versa autem vice. Simancas de catol. inſtitut. tit. 64. nu. 23. Iohannes Rojas singu. 125. quoniam
in delictis graibus procedi potest, & līte non con-
testata, & etiam parte non citata. Arebid. in c. 1.
de homi. lib. 6. quem sequitur Marsilius in practica
crimin. §. diligenter. nu. 158. quod qua ratione sit in
telligendū, alibi explicui. potest etiam & alijs mo-
dis hoc rescriptum inſtituto auctoris conuenire, sed
hic videtur verior.

Quod si quis querat, quid operentur testes ita re-
cepti; respōdebo multos effectus posse producere, pri-
videtur enim ad inquirendum iuhabunt, deinde repe-
titi iudicium facient, tandem si fuerint integrī, hoc con-
testata.
est, omni exceptione maiores, pro qualitate delicti,
ad probandum & convincendum erunt idonei, dum
modo cetera deinde iuxta ordinem iudicarium obser-
uentur, id est, ut testes repetantur, & reis legitime
defensiones, & debitā defensionum iudicia conce-
derantur. Testes enim, qui in alijs causis līte nō con-
testata recepti, nihil facerent, fauore fidei in causis
heresis

ha res supradicta valide præstant, cum in hoc criminis de plano procedi possit.

Ex Decr. et al. titu. de verbo. signific.

Innocentius III. Episcopo Parisien.

Clericus traditur curia seculari; quia degradatur seculari potestate præsente, cui denuntiatur, ut in suum forum recipiat. hoc dicit usque ad §. Pro illo.

C A P. XXVII.

NO VIMVS expedire, ut verbū illud, quod in antiquis Canonibus, & in nostro decreto cōtra falsarios edito continetur, videlicet, ut clericus per Ecclesiasticum iudicem de gradatus seculari tradatur curia punitus: aperius exponamus. Cum enim quidam antecellorum nostrorum, super hoc consulti diuersi respondeant, & quorū sit opinio a pluribus approbata, ut clericus, qui propter hoc, vel aliud flagitium graue, nō solum damnable, sed dānosum fuerit degradatus, tanquam exutus priuilegio clericali, seculari foro per consequentiam applicetur: cū ab Ecclesiastico foro fuerit projectus, eius est degradatio celebranda seculari potestate præsente, ac pronuntiadum eidem cum fuerit celebrata, ut in suum forum recipiat degradatum. Et sic inteligitur tradi curia seculari: pro quo tamen debet Ecclesia efficaciter intercedere, ut circa mortis periculum, circa eum sententia moderetur.

Falsarius perpetuo carceri mancipatur, ut in dolore paenitentiam agat.

Pro illo vero falsario scelerato, quē ad mādatū nostrū capi fecisti, hoc tibi duximus cōsulēdiū, ut in ppetū carcerē ad egēdā paenitētiā ipsū includas, pane doloris, & aqua angustie sustētadū, ut cōmilla t̄ defleat, & flenda vltierius nō cōmittat.

† c. penitentia, de penit.

dist. 3.

C O M M E N T . X X .

NO UIMUS expedire.] Dic̄tum erat ab Eymerico in precedentibus, à quibus & quo modo celebrāda esset degradatio, ex c. 1. de her. lib. 6. & ex c. degradatio, de paenit. lib. 6. Sed quoniam dubitari poterat, qua rōe intelligeretur tradi quempiā curia seculari, id demonstratur hoc rescripto, et in summa hoc dicitur: Exiitūr priuilegio clericali q̄ tradēdus est potestati seculari, à foro Ecclesiastici, et p̄sēti iudicis seculari dicitur, ut eū hominē in suum forum recipiat: que qua ratione ad praxī reuocētur docet Eymer. 3. p. in mō nono p̄cēsū fidei terminādi.

b Pro quo tamen debet Ecclesia efficaciter intercedere.] Et ita servant Inquisitores, quādo reos iudicibus secularibus tradūt, aut relinquunt, ne sanquinis effusioni consentane videantur, & irregulares efficiantur: idem disponit lex septiparita par. 1. tit. 6. l. 60. ibi Pero su Perlado deue rogar por el, que le aya alguna merced si quisiere. Quibus verbis alijs ritus paulo differens ab eo qui prescribitur in

A hoc c. continetur, videlicet, quod Inquisitores rogēt iudicem, ut cum sibi traditis misericordia, si velit, vtatur quod est diligenter obseruandum, nam per dispositionem d. legis 60. hoc sufficit ad evitandā irregularitatem. Cōsideruias tamen in relectio Clemēt. si furiosiss. 2. p. §. 5. nu. 6. tutius esse putat, ut Inquisitores non tradāt sī dānatos curia seculari, sed cōsulit, ut eos condēnent corā iudice laico, atq; ita dānatos à propria iuris dictione dimittant, ut denique statim index secularis eos recipiat, & vltimo supplicio afficiat, ut notauit Hēricus Boich in c. ad abolendā. §. super eo. de heret. nu. 7. quem sequitur Ioānes fgnēus in l. 1. §. cum domus ff. ad Senatus con. Syllan. u. 37. sed in praxi id servatur, quod traditur in hoc c. nouimus. ut docet Ioānes Rojas in sing. 175. quod satis est ad liberandos Inquisitores ab irregularitate.

Quamquam autem hāc recte se habeant, at nullo paēto reticendum puto, quod in hac causa amplius solerti Romanorum Pontificum prouidentia cauū est, non modo circa Inquisitores, sed ctiam circa cōfultores, ut irregularitatem securius evitarent. Nā Dominus Papa Paulus III. Romae dia 29. Aprilis, anno 1557. considerans in cōgregationibus, que in causa heres̄is corā ipso fiebat, intervenire solere p̄ maiori parte clericos secularares & regulares in sacris & sacerdotio, ac in Episcopali, Archiepiscopali, irregulari alia maiori dignitate forsan cōstitutos, ac nōn tem. los etiam sancti & Romani Ecclesiastici Cardinales, & sepe contingere iuxta equalitatem casuum & delictorum, de quibus agebatur, eos contra reos sententiā dicere, ex qua mēbri multatio, seu sanguinis effusio, etiam usque ad mortem naturalem facit subiecta, proinde eorundem securitati, & tranquillitatē meatis & conscientie consulere volens, statuit ac decrevit, ut prædicti omnes, qui in iudicādo sibi assisterent, non solum in causis heres̄is, sed etiā in quacunq; causa criminali, que coram ipso trahita fuerit, vel trattaretur, sententiā possent dicere cōtra reos, qua damnarentur ad questiones, seu torturam, aut alias penas cōdignas, etiam usq; ad mortuilationem membris, & ad mortē naturalem inclusuē, absq; aliquius cōsūrsum irregularitatis incursu.

Idem ipsum decretū Pauli III. confirmauit postea Pius Papa V. extendique voluit ad omnes Inquisitores, etrumque Vicarios commissarios, & consultores, ut testatur Umbertus Locatus in opere iudiciale Inquisitorum circa finem, titulo de Decretis quod & verum est.

Itaque hodie statibus his decretis, nō videtur necessaria protestatio de qua hic, cū rei heres̄os actua litter tradūt, seu relinquuntur curia seculari, ad hoc ut Inquisitores evitent irregularitatem. Ceterū omitenda non est, quoniam & communī iure, & generali fori Ecclesiastici consuetudine nititur, & quam quā vera, & certa sint quā hactenus diximus, non tamē est omittēdā, nec rei cōsiderā sunt plura remedia quā ad eūdē finē securius cōsequēdū pavari posūt.

Sed nōne prohibitum est pro hereticis intercede res, non modo quando sunt heretici declarati, sed etiam quando pendet inquisitio contra eos, etiā si de eorū correctione spes habeatur, ut docet Matthēus de Afflictis super constit. inconfutab. notab. 25. Ab fonsus